

Vijf gemeentehuizen waar ze voor taalregister buizen

■ 300 euro van N-VA-fractie

Het gemeentebestuur wou maanden terug mordicus en dringend een speciale gemeenteraad bijeenroepen, waarop het een beslissing wou laten nemen voor de invoering van een vierjaarlijks hernieuwbare aanvraag van Franstalige documenten. In tegenstelling tot wat de Vlaamse overheid met diverse omzendbrieven (Peeters, Martens) voordien al

Sint-Genesius-Rode

Het onwettelijk voorstel werd Franstalige meerderheid tegen Nederlandstalige minderheid goedgekeurd.

Gebelgd door deze compleet overbodige gemeenteraad en over de onwettelijke beslissing, hebben de N-VA-fractieleden Marijke Cortvriendt, Ludo De Becker, Bruno Stoffels en Jonatan Voets van de Vlaamse lijst Respect beslist hun zitpenning aan ons Komitee der Randgemeenten over te maken. Wat wij in dank aanvaardden.

■ Naar Raad van State

Minister Homans had het initiatief van het schepencollege, zoals in bovenstaand artikel aangekaart, op 23 juni vernietigd. Het druist immers in tegen de taalwetgeving. Vlaams schepen Anne Sobrie (lijst Respect) had zich tegen dit college-initiatief verzet, o.m. omwille van de vele bijko-

Linkebeek

mende kosten. Burgemeester Pierre Rolin van de Franstalige lijst (IC-GB) was van mening dat de gemeente nu al veel kosten had met de naleving van het desbetreffend decreet. Na de beslissing van de bewuste gemeenteraad en na de vernietiging ervan door minister Homans trekt het schepencollege nu naar het hoogste gerechtshof om daar zijn gelijk te halen. Zoals snuggere lezers weten is dat sinds de jongste staatshervorming niet meer de voordien bevoegde Vlaamse kamer (mede dankzij welke Vlaamse partijen?) maar wel de paritair samengestelde tweetalige Algemene Vergadering van de Raad van State, die bij staking van stemmen met doorslaggevende stem van de voorzitter hierover beslist.

■ 18.000

Zoveel inwoners (van 0 tot 105 jaar of meer) van vijf van onze zes gemeenten, Wemmel uitgezonderd, hebben zich bij hun gemeentebestuur aangemeld om voortaan via een vierjaarlijks hernieuwbare aanvraag gemeentelijke specifieke documenten op naam, zoals de oproepingsbrief voor de verkiezingen, meteen in het Frans te krijgen. Nog steeds gaat de Vlaamse overheid op basis van de omzendbrieven Peeters en Martens ervan uit

dat daarvoor eerst de enige officiële taal van de gemeente, met name het Nederlands, moet gebruikt worden en dat inwoners die een Franstalige brief wensen, hiervoor telkens opnieuw een aanvraag tot hun gemeentebestuur moeten richten. En die dan op basis van de faciliteitenwetgeving in het Frans krijgen toege-

Drogenbos

stuurd. Onze zes gemeenten zijn immers Brussel niet, waar alles volgens taalaanhorigheid kan gebeuren.

Zoals hierboven al vermeld, heeft alleen het gemeentebestuur van Wemmel zich aan deze spelregel, ooit mee goedgekeurd door de toen bevoegde Vlaamse kamer van de Raad van State, gehouden.

Waarom hebben de vijf overige gemeentebesturen zich op dat 'systeem' geworpen? Op 20 juni 2014 had de sedert de zesde staatshervorming bevoegde Algemene Vergadering van de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State in het arrest Caprasse de beslissing van voormalig minister Marino Keulen om Véronique Caprasse niet te benoemen tot burgemeester van Kraainem, vernietigd. In het arrest had men terloops een 'obiter dictum' toegevoegd of gesmokkeld, zonder enige wettelijke waarde – de Raad van State kan immers geen wetten maken – zeg dus maar een bedenking, een voorstel, dat 'een periode van vier jaar een redelijke termijn is voor het geldig blijven van een aanvraag voor het verkrijgen van Franstalige documenten.' Die gemeenten hebben zich mede op aanstoken van lokale Franstalige pamfletten van DéFi, het vroegere FDF, geworpen, om dat voorstel meteen als een 'arrest' van de Raad van State aan hun inwoners voor te schotelen. Dat initiatief heeft minister Homans vernietigd. Hier- tegen gaan onze vijf francofiele gemeentebesturen bij de Algemene Vergadering van de Raad van State in beroep of daarbij sluiten ze zich aan. En avant la musique.

■ Dank

Voor de negenentwintigste keer hebben duizenden lezers weer hun abonnementsgeld vernieuwd en ons met hun(steun)abonnement de verhoopte ruggensteun gegeven voor verdere inzet. Waarvoor oprechte dank. Wie het even vergat, mag ons bij het verschijnen van het tweede nummer van deze lopende jaargang augustus 2017-juli 2019 zijn abonnementsbijdrage overmaken op rek. BE 82 4366 2473 9168 van het Komitee der Randgemeenten. Vanaf 5 euro is u abonnee, vanaf 13 euro steunabonnee.

In Sint-Genesius-Rode waren er meer dan 7.500 aanvragers die op die gemeentelijke 'Bekanntmachung' ingegaan waren (kostprijs 15.000 euro), in Wezembeek-Oppem 7.000, in Drogenbos 2.400, in Linkebeek meer dan 1000.

We stoffeerden deze teksten over dit dossier mee door gegevens, gepubliceerd in het oktobernummer van de Randkrant. Waar we het evenwel moeilijk mee hebben is de toonaard en de titel die de redactie gebruikt om deze aanslag op het Nederlandstalig karakter van de zes: 'Controverse over taalgebruik' onder woorden te brengen. Daarin worden de standpunten van de initiatiefnemende francofiele burgemeesters en van minister Homans op identieke wijze aangekaart. Wel nauwkeurig en juist. Maar bij ons weten worden de Randkrant en de

Wezembeek-Oppem

hele vzw de Rand niet betoelaagd door de vijf burgemeesters, die maar al te graag en zeker in dit dossier de Vlaamse overheid een pad in de korf willen zetten.

■ Frans in gemeenteraad

Op een gemeenteraad eind oktober, zo lazen we in De Standaard, heeft burgemeester Pierre Rolin ingegrepen om meerderheidsraadslid Cédric De Cock (Défi), die in het Frans een Nederlandstalige vraag van de Nederlandstalige oppositie had beantwoord, de mond te snoeren. Rolin vroeg de schorsing van de vergadering, De Cock ging Franstaterend verder. De vergadering werd dan effectief geschorst. De Cock haastte zich kwaad naar buiten, de burgemeester en de rest van de meerderheid volgden hem op de voet.

Sint-Genesius-Rode

had laten weten: eerst moest een Nederlandstalige oproepingsbrief, bijvoorbeeld bij verkiezingen, verzonden worden en bij ontvangst ervan kon een Franstalig exemplaar (omdat men bijvoorbeeld de brief (nog) niet verstond of wou verstaan)

Kraainem

aangevraagd worden. Neen, vanaf nu was op basis van een (onwettelijk, want niet in een wet vastgelegd) voorstel van de Raad van State, naar aanleiding van het arrest Caprasse, de mogelijkheid naar voren geschoven om die aanvraag/taalkeuze slechts eens om de vier jaar kenbaar te maken en ze op die manier, telkens opnieuw vierjaarlijks te kunnen verlengen. En zich dus nooit te hoeven aanpassen aan het Nederlandstalig karakter. Met die aangevraagde documenten kan men in de gemeente meteen met een taalregister beginnen. En dat was al jaren door de Vlaamse overheid als een inbreuk op de privacy beschouwd.

Veiligheid troef

Tweetalig Cursiefje

Verscheidene misnoegde lezers van De Zes wezen ons op de vervelling van het voorheen eentalig huis aan huis blad “het Cursiefje” tot een tweetalig blad. Na meer dan 20 jaar uitsluitend Nederlands-talige artikels schakelt het blad sinds augustus over naar “maintenant aussi avec traductions en Français”. De redactie stelt hieromtrent heel wat vraag van Wemmelers te hebben gekregen. Wellicht is voor een blad dat leeft van publiciteit het uitzicht op tweetalige en Franstalige advertenties ook zeer aantrekkelijk.

Franstaligen die in een vooralsnog Vlaamse gemeente komen wonen en zich willen integreren in de plaatselijke gemeenschap, leren de streektaal en een streekkrantje met Nederlandstalige artikels over de regio kan hierbij een voortreffelijk didactisch hulpmiddel zijn.

Trouwens, ter gelegenheid van de feestzitting “20 jaar vzw De Rand” getuigde Gunther Van Neste, directeur van het Huis van het Nederlands in Brussel, dat de grootste frustratie van cursisten Nederlands is dat de Nederlandstaligen automatisch overschakelen naar Frans/Engels wanneer ze horen dat hun gesprekspartner de taal niet perfect beheerst.

Het Cursiefje heeft ook een versie Grimbergen. We kunnen ons voorstellen dat lezers, uit Strombeek bijvoorbeeld, vragen om artikels in het Frans te kunnen lezen. Zal men hier ook zwichten voor de vraag van “heel wat lezers” ?

Onverwerkt deel van Archief Jef Deschuyffeleer in de kijker

Oudere inwoners van Wemmel weten wellicht nog wie Jef Deschuyffeleer was en waarvoor hij stond. De jongere generatie kent waarschijnlijk wel de Deschuyffeleerdreef in Wemmel maar weet niet wie de persoon is naar wie de straat genoemd werd. De sociale wijk langsheen de Deschuyffeleerdreef dateert van 1961, kort na het overlijden van Jef Deschuyffeleer.

Laat ons aanvangen met een korte biografische schets van de man. Jef Deschuyffeleer’s naam is onlosmakelijk verbonden met het KAJ waarvan hij in 1932 op negentienjarige leeftijd algemeen secretaris werd. In 1936 wordt hij algemeen voorzitter en zal de organisatie leiden tot in 1943. Later bekleedde hij nog diverse functies bij het ACW en het Jeugdverbond voor Katholieke Actie. Gedurende een korte periode was hij ook adjunct-kabinetschef van Leopold III en prins Boudewijn. Hij was medeoprichter en vanaf 1950 voorzitter van de toenmalige Vlaamse vleugel van de Christelijke Volkspartij. In 1958 wordt hij als senator verkozen in het arrondissement Brussel met meer dan twintigduizend stemmen. Amper een jaar later overlijdt hij echter op slechts 45-jarige leeftijd. In 1946 was hij het slachtoffer van een vliegtuigcrash in Newfoundland waarbij hij een been verloor en gezondheidsproblemen kreeg die zeker hebben bijgedragen tot zijn vroegtijdig overlijden.

In 1946 is hij een opgemerkt spreker tijdens de eerste Ijzerbedevaart na WO II, waar hij van leer trekt tegen het neerhalen van de Ijzertoren kort daarvoor. Enkele jaren later treedt hij toe tot het Ijzerbedevaartcomité.

Het Kadoc-KU Leuven (documentatie- en onderzoekscentrum voor religie, cultuur en samenleving) haalde onlangs Jef Deschuyffeleer uit de vergetelheid met

een nieuwsbericht over het ontdekken van een nog onverwerkt deel van het KAJ-archief. Het betreft drie dozen met briefwisseling tussen Deschuyffeleer en veroordeelden en hun families tijdens de onzalige repressieperiode na WO II.

Jef Deschuyffeleer belandde tijdens de oorlog een tijdlang in de gevangenis wegens hulp aan ondergedoken werkweergaars en joodse kinderen. Dat weerhield hem niet om zich na de oorlog het lot van repressieslachtoffers, meestal kleine garnalen, aan te trekken. Een aantal CVP-politici speelden in die periode een bemiddelende rol tussen gestraften en justitie, enerzijds uit menselijke overwegingen maar anderzijds hoopten ze hun aanhang met gematigde Vlaamsgezinden te verruimen. Jef Deschuyffeleer was een populair, vertrouwenwekkend persoon met een groot moreel gezag en hierdoor een aansprekingspunt voor veel veroordeelden en hun families. De briefwisseling van Jef Deschuyffeleer met repressieslachtoffers illustreert via concrete gevallen het verloop van de repressie en de mechanismen van bemiddeling en de personen die daarbij een rol speelden. Het Kadoc hoopt dat een biograaf zich zal ontfermen over deze brieven samen met de rest van het Deschuyffeleerarchief. Tot nog toe blijft de biografie van deze jong gestorven en in menig opzicht opmerkelijke en atypische politicus ongeschreven.

Wemmel zet in op veiligheid

Het thema veiligheid scoort hoog in de Noordrand. Gemeenten, grenzend aan Brussel, kampen met een groter onveiligheidsgevoel. Ook Wemmel ontsnapt hier niet aan. In een enquête van het onderzoeksbureau IVOX, dat peilde naar het onveiligheidsgevoel bij de inwoners, scoort Wemmel 1,3 op 2 voor veiligheid terwijl het gemiddelde van de 15 gemeenten uit de noordrand 1,41 bedraagt. Enkel Vilvoorde, Machelen en Asse scoren lager dan Wemmel.

Een gevoel van onveiligheid is uiteraard subjectief en alvast de meest recente inbraakcijfers in de politiezone AMOW (Asse, Merchtem, Opwijk, Wemmel) wijzen op een betekenisvolle vermindering van de inbraken in de politiezone in de periode januari-augustus 2017. Voor Wemmel gaat het zelfs om een bijna halvering (van 73 naar 40), vergeleken bij de cijfers voor dezelfde periode in 2016.

Het gemeentebestuur zet verder actief in op inbraakpreventie. In oktober ondertekende burgemeester Walter Van Steenkiste als derde gemeente in Vlaams-Brabant het charter “Veiliger wonen met het Certificaat Inbraakveilig”. Het charter is een initiatief van de provincie Vlaams-Brabant om burgers aan te moedigen om hun woning mits enkele eenvoudige ingrepen inbraakveilig te maken. Burgers die hun woning daadwerkelijk inbraakveilig willen maken, kunnen rekenen op de hulp van een technisch adviseur. Na controle van de politie kan dan een label met de vermelding “Inbraakveilig” aangevraagd worden, dat inbrekers moet afschrikken. Uit internationale cijfers blijkt immers dat kandidaat-inbrekers het na drie minuten voor bekeken houden en beter beveiligde woningen links laten liggen.

Wemmel is de eerste gemeente die aan het initiatief van de provincie ook een subsidie koppelt. Er wordt alvast voor de komende vier jaren telkens een bedrag van 50.000 euro voorzien in de begroting.

Dokter gezocht

Dokter

Alhoewel het stilaan een nationaal probleem wordt, is Drogenbos al jaren op zoek naar een huisarts. Met het teveel aan Franstalige artsen bestaat het risico dat enkel Franstaligen zich zullen vestigen in onze gemeente. Daarom uitzonderlijk dit bericht: Vlaamse huisarts, laat

Drogenbos

de Vlamingen niet in de kou staan. Ben je op zoek naar een vestigingsplaats en wil je de Vlaamse gemeenschap in de rand een hart onder de riem steken, denk aan Drogenbos. Werk genoeg en een versterking van de Vlaamse gemeenschap. Meertaligheid is een bijkomende troef. Meer info? Via 02 269 48 84.

Circus Damiano

Kat weer op de koord

Oud Fdf-er en nu MR-kamerlid Damien Thiéry is vandaag voorzitter van Linkebeekse gemeenteraad. Hij heeft zich in die hoedanigheid laten verkiezen omdat hij al zowat elf jaar niet meer als burgemeester van Linkebeek wordt benoemd door de Vlaamse overheid wegens het bewust niet-naleven van de taalwetgeving in Linkebeek. Iedere keer opnieuw als hij het communautair vuur kan opstoken, komt deze tafelspringer zijn franskiljonse op-rispingen en verlangens ten beste geven. Francofonen zijn al voor de vierde keer in zowat vijftien jaar (2004, 2008, 2014 en 2017) hun nood gaan klagen bij het Congres van Lokale en Regionale Besturen van de Raad van Europa.

Circus in Linkebeek (foto: TAK)

Dat congres is een organisatie van de Raad van Europa, opgericht in 1949. Het wil de mensenrechten en de democratie in heel Europa bevorderen. In die naoorlogse jaren wilde het vooral eeuwenlang bestaande minderheden die in die moeilijke jaren door de vele grensverschuivingen haast rechteloos waren geworden, bescherming bieden. Zijn voorstellen hebben enkel advieswaarde en zijn dus helemaal niet bindend. Onze Franstalige, zeg maar franskiljonse klagers doen zich bij dat congres voor als een eeuwenlang daar wonende en bedreigde rechteloze minderheid en dus zeker niet als de ingeweken veroveraars.

Als dat congres nu voor de vierde keer een afvaardiging, een Zweed en een Zwitser, naar onze faciliteitengemeenten stuurt, dan kan u zich inbeelden hoe de ‘rechteloze’ franskiljons in onze zes gemeenten, waar zij mede dank zij de misbruikte faciliteiten (deels of helemaal) de macht hebben kunnen grijpen, hun ‘penibele’ situatie aangekaart hebben. Voor de zoveelste keer zijn deze waarnemers, bezwaard met de franskiljonse taalklachtenbundel, weer huiswaarts gekeerd om daar hun adviezen uit te broeden over onze taalwetgeving. Die taalwetgeving is inmiddels in al die jaren uitgegroeid tot een moeizaam, ingewikkeld en min of meer evenwichtig kaartenhuis, waarbij de toegevingen in en rond Brussel altijd van de Vlamingen kwamen. En dus adviseerden deze waarnemers in onze zes ‘Vlaamse’ gemeenteraden Frans te laten spreken en de burgemeesters aldaar door en bin-

nen de gemeenteraad te laten benoemen. Met de terechte reactie op 19 oktober van minister Homans, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur: ‘de Raad van Europa

heeft duidelijk niet begrepen dat onze zes faciliteitengemeenten tot Vlaanderen behoren en onder de Vlaamse regelgeving vallen. Onze taalwetgeving is één geheel van doorheen de tijd zorgvuldig opgebouwde evenwichten.’

En kijk, wie springt er daar meteen op de tafel om den volke kond te doen dat Vlaanderen niet democratisch is en een malfiguur van jewelste slaat: de aangewezen maar door minister Homans en de tweetalige Algemene Vergadering van de Raad van State afgewezen kandidaat-burgemeester van Linkebeek, Damien Thiéry. Die wordt in Vlaanderen zodanig ‘geminoriseerd’ dat hij het in Linkebeek probleemloos nog altijd tot voorzitter van de gemeenteraad en tot eerste schepen kan schoppen en daar via zijn plaats verkozen spreekbuis burgemeester Valérie Geeurickx toch alles voor het zeggen heeft. Zelfs dat er in de gemeenteraad Frans mag en moet kunnen gesproken worden. Meneer kondigde het zelfs op Ring TV aan. Van uitlokking gesproken. Een paar dagen nadien was dat al meteen het geval en moesten protesterende Tak- en Voorpostaanhangers op bevel van de gemeenteraadsvoorzitter en notoir wetsovertreder Thiéry door politie/police-eenheden uit de raadzaal gesleurd worden.

Circus in Linkebeek (foto: TAK)

En passant is meneer ook nog kamerlid in het federaal parlement nadat hij er met stemmen uit een ander (nl. Brussels) gewest en uit onze zes Vlaamse faciliteitengemeenten in een eenzijdig francofiele draak van een kieskanton Rode verkozen is geraakt. Klagers hebben geen nood, zegt terecht een Vlaams spreekwoord. Met het advies op zak van raadgevende congresleden die geen bal snappen van onze ingewikkelde taalwetgeving, maar die beschermheer/-vrouw spelen van deze vermeende onderdrukte Damiaan, komt Thiéry nu heel Vlaanderen de les spellen. Kan u zich met ons even inbeelden dat een onderdrukte Vlaamse afgewezen aangewezen kandidaat-burgemeester in een Waalse gemeente dat zottetekensspel zou kunnen spelen met internationale waarnemers?

Wij zitten in de put

Bouw nieuwe zaal PAT

“Deze zomer start de afbraak van de oude zaal PAT en de oude schoolgebouwen er-naast”.

“Deze” zomer, zo konden de Kraainem-naars lezen op bladzijde 19 van nummer 25 van het gemeentelijk infoblad, dat ze in de aanloop naar voorbijzomer in de brievenbus kregen. Nummer 26 is intussen al rond gedeeld. We genoten van een onwaarschijnlijk nazomerse herfst. De oude zaal Pat staat er nog altijd zoals nu al decennia lang, een beschamende ruïne in de meest erbarmelijke zin van het woord. De nieuwe zaal werd in het artikel waarvan sprake nochtans aangekondigd tegen de zomervakantie van volgende zomer. Eerste helft van 2018 dus. De nieuwe Pat ziet er steeds volgens het gemeentelijk infoblad meer dan veelbelovend uit: dat mag ook voor iets waarvoor de Kraainemse belastingbetaler liefst 2,4 miljoen euro mag ophoesten. Dat is nu al bijna het dubbele van wat oorspronkelijk gepland werd. Centen die overigens veel zinvoller gebruikt kunnen worden voor bijvoorbeeld de levensnoodzakelijke RESTAURATIE(sic!) van de meeste Kraainemse voetpaden. Niet weinigen in Kraainem vragen zich af waarom die uitgave eigenlijk moet: de PAT ligt recht over de gemeentelijke sporthal met alles er op en er aan, op loopafstand van het Nederlandstalig cultureel centrum De Lijsterbes en van het Cammeland, nog een goed geoutilleerde gemeentelijke feest- en vergaderzaal. Daar nog een peperdure feestzaal bij? Of zijn het alleen maar “plannen op papier” Zoals het Kraainems beleid al een bibliotheek vol liet schrijven.

De Put van Woluwe, 1ste hoofdstuk

Eerst een wellicht noodzakelijke opfrissing: in het nummer 3 van De Zes van

De Put van Woluwe, een straatje zonder einde?

november 2014 kreeg U het nieuws al in kleuren en geuren: de start van de heraanleg van de zogenoemde Put van Woluwe. Een indrukwekkende opdracht, het zag en ziet er nog altijd veelbelovend uit. Het hopeloos drukke kruispunt van de Leuvense Steenweg en de Woluwelaan kreeg letterlijk en figuurlijk een nieuw uitzicht en dat van diep onder de grond tot en met de top van hoogste lantaarnpalen rondom, allemaal nieuw. Geplande duur van de werken: 2,5 jaar, midden 2017 zou ons geduld meer dan rijkelijk beloond worden.

We zijn vandaag stilaan EINDE 2017. Niet eens de kleine helft van de opdracht, zeg maar met moeite een derde van de opdracht is stilaan uitgevoerd. De rest is letterlijk voor de Griekse kalenden. Intussen moet wie met de wagen van het wat verder gelegen Shopping Center op de Woluwelaan richting het kruispunt Woluwelaan – Leuvense steenweg wil, een kleine drie kilometer... verder rekenen op een klein half uurtje aanschuiven! Zelf vastgesteld. Niet eens in volle spitsuur...

Put van Woluwe deel 2: nieuwe aannemer

Kraainem

Begin volgend jaar wordt inderdaad een nieuwe aanbesteding uitgeschreven en dus een nieuwe aannemer gezocht. De aannemer die nu nog aan de slag is, heeft het inderdaad opgegeven. Vialbuild is nochtans geen onbekende in de bouwwereld. “Ondanks de PV’s en de boetes die Wegen en Verkeer als bouwheer heeft uitgeschreven voor de vertragingen, heeft hij de activiteit op de werf nog altijd niet opgedreven.” De aannemer heeft nu blijkbaar zelf gevraagd om de opdracht te stoppen, Wegen en Verkeer “is dan ook begonnen met de heraanbesteding van de werken”. Aldus de zoveelste nieuwsbrief van Wegen en Verkeer. De vorige nieuwsbrief dateert van begin september en toen was er nog geen vuiltje aan de lucht, althans volgens Wegen en Verkeer. Wie er nu en dan voorbij kwam, wist toen al dat het misliep met die grote werf. Dat wordt dus nu bevestigd door Wegen en Verkeer dat alles goed fout gelopen is. De nieuwe aannemer zou begin volgend jaar aan de slag moeten gaan, hij mag dan meteen aan de tweede helft van de opdracht beginnen, een werk dat al afgewerkt moest zijn.

Wegen en Verkeer durft het niet meer aan om met een nieuwe einddatum te zwaaien. Een en ander veronderstelt overigens dat de huidige aannemer er in slaagt af te werken waar hij nu mee bezig is en dat is dan onder meer een nieuwe koker onder het kruispunt van de Leuvense Steenweg en de Woluwelaan. Zodat alvast op dat kruispunt een wat minder moeilijke doorgang kan georganiseerd worden. Wat er gebeurt met het deel van de werf aan de overkant van de Leuvense steenweg, de verdere verbinding tussen Kraainem en Vilvoorde, dat wordt er niet bijgezegd. De aannemer moet de werf wel proper

achterlaten. Met het klein dozijn man-schappen dat de aannemer Viabuild inzet voor deze opdracht – meer dan eens met eigen ogen kunnen vaststellen – moet dat misschien toch nog lukken. De discretie van Wegen en Verkeer voorspelt nochtans niets goeds. Dat de handelszaken die het rond de Put van Woluwe voorlopig toch nog uithouden, intussen de strop rond hun nek voelen aanspannen, komt in de Nieuwsbrief van de “Vlaamse” Wegen en Verkeer niet ter sprake. Tenzij wij een en ander niet goed gelezen hebben.

Brusselse voetbal met Kurt Deswert

Kurt Deswert, geboren en getogen Kraainemnaar, vandaag meer dan actieve Vlaamse Brusselaar, werd intussen ook buiten onze Kraainemse grenzen bekend als schrijver van het boek “Aftap in Brussel”. Het werd een indrukwekkend boek over de geschiedenis van Brussel, de stad waar zowaar FIFA is opgericht, de stad die zoveel bekende voetbalclubs en spelers

20 kaarsen voor de Rand

vzw de Rand: 20 jaar

We woonden in het gemeenschapscentrum De Kam te Wezembeek-Oppem op 14 oktober de twintigste verjaardag van vzw de Rand bij. In twintig jaar tijd is de vzw met de steun van de Vlaamse Gemeenschap en de provincie Vlaams-Brabant uitgegroeid tot een belangrijke regisseur in het verenigingsleven van onze zes gemeenten en de 13 andere gemeenten die aan Brussel of aan één van deze Vlaamse faciliteitengemeenten rond Brussel grenzen. De vzw was aanvankelijk de beheerder voor de Vlaamse gemeenschapscentra in de zes en voor de Bosuil in Overijse. In de loop van de volgende jaren kwamen die dertien gemeenten erbij en werd het takenpakket van de vzw stapsgewijs vergroot met bijkomende opdrachten vooral inzake cultuur, zoals taalcursussen Nederlands voor anderstaligen. Met de gemeenschapskranten en het overkoepelend blad Randkrant informeren zij een politiek

Wezembeek-Oppem

niet afgebakende regio van 430.000 inwoners over het reilen en het zeilen van de gemeenschap, die daar taalkundig vroeger bedreigd werd met verfransing, vandaag met ontnederlandsing.

Wij, die met het Komitee der Randgemeenten in zowat dezelfde gordel van Vlaamsbedreigde gemeenten al 57 jaar geleden het levenslicht zagen en ons partijpolitiek ongebonden maar als een strijdvereniging opstelden, werden nooit door de overheid betoelaagd.

Dit belet ons niet de vzw de Rand te feliciteren met hun twee decennia doorgaans verdienstelijk werk.

Of ze er evenwel zal in slagen arrogante Franstaligen, die het hier nog vaak voor het zeggen hebben, met ‘verbinding’ en toch wel wat weinig openlijke Vlaamsgezindheid, over de brug te halen, durven wij, na 57 jaar en meer ervaring op het terrein, sterk betwijfelen. Wij gunnen haar vooralsnog het voordeel van de twijfel.

aan het werk zag en ziet. Het boek gaat niet alleen over het sportgebeuren, het is daarnaast de boeiende story van het voetbal in de globale maatschappelijke ontwikkeling van Brussel. In de voorbij honderd jaar. Een sterke aanrader voor wie op zoek is naar een boeiende verteller voor een voordrachtavond, naar een lijvig boek dat hij of zij met plezier zal lezen.

Zo was de auteur ook welkome gast in de Nederlandstalige bibliotheek van (zijn) Kraainem. Alleen, weinig Vlaamse belangstelling voor mensen uit eigen rangen die iets boeiend op een schaalte aanbieden.

Voederbakken!

Wees gerust, in de nog altijd niet gerenoveerde “boerderij Van Deurzen”, een ander Kraainems Patverhaal in hartje Kraainem, komt geen nieuwe kinderboerderij. Dat was ook nog nooit gepland. De “voederbakken” waarover we het hier hebben is het Googlewoord voor kinderkribbe of crèche. Voor wie die ‘voederbakken’ niet begreep, was de oorspronkelijke Franstalige versie van de boodschap onderaan het schrijven, toegevoegd. Gratis voor niets.

Kwekerij

Het woord kinderdagverblijf moet blijkbaar heel erg moeilijk zijn. Zo vroeg iemand opvang in de Nederlandstalige “kwekerij” ’t Kraaiennestje. Daar was geen Franstalige uitleg bij.

70% Belgen

Kraainem telt vandaag meer dan 13 660 inwoners, van wie bijna 9 500 Belgen. Dat vertelde mevrouw de burgemeester in het jongste gemeentelijk infoblad en dus zal

het wel waar zijn. Toch nog 70% Belgen. Dezelfde mevrouw de burgemeester laat wel een bittere traan bij dit bericht omdat ze ons niet kan vertellen hoeveel van haar onderdanen Nederlandstalig of Frans-talig zijn, De Vlaamse overheid verbiedt immers het bijhouden van taalregisters. Helaas voor mevrouw de burgemeester is Kraainem nog altijd een Vlaamse gemeente met faciliteiten voor de Franstalige inwoners. Dat is inderdaad de letter van de Belgische wet.

Net geen 4.200 buitenlanders

Er wonen vandaag in deze faciliteitengemeente net geen 4.200 buitenlanders. 99 verschillende nationaliteiten. Een lukrake greep uit deze toch wel goed gevulde korf: bijna 550 Fransen, 424 Italianen, 145 Roemenen, 201 Nederlanders, 127 Finnen, 214 Polen, 109 Amerikanen, 344 Duitsers, 237 Britten en nog andere nationaliteiten. Dat is alleen nog maar voor de groepen die hier al met meer dan 100 zijn. Het landschap is dus ongetwijfeld nog veel kleurrijker. Volgens burgemeester Dorothee Cardon de Lichtbuer alvast een bewijs van de ‘culturele rijkdom’ van onze gemeente. Eerlijk gezegd, we hebben van die CULTURELE rijkdom nog niet veel gezien. Tenzij het Googletaaltje een culturele weldaad is...

“kwekerij” ’t Kraaiennestje

Ik wil graag

- ☐ gratis de eerstvolgende twee nummers van De Zes
- ☐ een steunbijdrage storten op rekening BE82 4366 2473 9168 van het Komitee der Randgemeenten
- ☐ dat u De Zes ook nog toestuurt aan adres(sen) in bijlage

Mijn adres is:

Naam

Straat & nr.

PostnummerGemeente

Opsturen naar De Zes, p.a. Willy Sterckx, Schavei 23, 1630 Linkebeek

Ieder zijn Zes

Exit Vivaqua

Het gezond verstand heeft dan toch gezegevierd. Na Wemmel stappen ook de vier andere faciliteitengemeenten die aandeelhouder zijn van Vivaqua, eind dit jaar uit de Brusselse waterintercommunale. Linkebeek maakt hier geen deel van uit. De gemeenteraden van Sint-Genesius-Rode en Kraainem sloten zich in september aan bij de beslissing die Wemmel, Drogenbos en Wezembeek-Oppem eerder dit jaar namen. Tien andere Vlaamse gemeenten uit de rand toonden reeds de weg richting uitgang.

De beslissing van Sint-Genesius-Rode is wel onderhevig aan een aantal voorwaarden en de eindbeslissing is nog niet definitief.

Vivaqua, met Yvan Mayeur aan het hoofd van de Raad Van Bestuur en een ander PS creatuur, Laurence Bovy, als directeur-generaal, gaat fuseren met de zuiver Brusselse intercommunale Hydrobru die een 600 miljoen euro schuldenberg meezeult. Reden waarom de uittocht van Vlaamse gemeenten eerder dit jaar van start ging. Aanvankelijk lag Vivaqua dwars en blokkeerde de uittreding van de Vlaamse gemeenten. De intercommunale had echter juridisch geen poot om op te staan vermits een eenzijdige uittreding in het samenwerkingsakkoord was voorzien en zal de uittreding nu aanvaarden.

Willy Sterckx overleden

Met grote droefheid hebben wij begin september afscheid moeten nemen van onze ondervoorzitter en haast negenentwintig jaar, sedert het eerste nummer

Willy Sterckx

van De Zes verscheen, verantwoordelijke uitgever van ons blad. Ook voordien was hij reeds lid van ons vernieuwd Komitee der Randgemeenten, toen we in het begin van de tachtiger jaren na de acties ‘Waar

Vlamingen Thuis zijn’ en de daaraan door ons speciaal voor de zes faciliteitengemeenten gekoppelde ‘Wij houden van alle mensen die het Vlaams karakter van onze gemeenten eerbiedigen’ organiseerden.

In 1957 verloor deze geboren Rodenaar al zijn hart aan een Linkebeekse schone, Elisabeth Demol. Hij kwam hier wonen in een levendig Vlaams Linkebeek, dat we ons vandaag moeilijk kunnen voorstellen. In 1963 werden o.m. aan zijn geboortege-meente en aan zijn Linkebeek faciliteiten toegekend. Hij ontmoette toen minister Van Elslande en vooruitziend als hij was, wees hij hem op de ramp die de faciliteiten voor de Vlamingen zouden worden. Sedertdien begroette dezelfde Van Elslande onze Willy steeds als ‘meneer Sterckx uit de verwoeste gewesten.’ En of zij beiden geen gelijk hadden.

Wij danken Willy en zijn echtgenote voor hun beider inzet, niet alleen voor hun geliefd Linkebeek, dat Felix Timmermans als een ‘Nest in de bomen’ omschreef, maar ook voor hun gezamenlijke jarenlange inzet voor onze zes Vlaamse gemeenten, waarvoor Micha Marah vanop haar fiets ‘Ik hou van alle zes’ heeft voorgezongen.

Staat er straks een stadion met stilstand er rondom?

De bij de gemeente Grimbergen en bij de provinciale deputatie ingediende aanvragen voor milieu- en bouwvergunning dreigden in beroepsprocedures vast te lopen en daarbij veel tijdverlies voor de verhoopte bouw van een reuzenstadion en mastodont van een innovatiecentrum te veroorzaken.

In bijkomende orde bleek er nog een gedeeltelijk niet-afgeschafte buurtweg op Parking C al maanden dwarsligger te zijn voor elke vergunning. Na maanden vrederechterlijke tussenkomst, na Ghelamco-dreigingen, na tegenstrijdige Grimbergse gemeentelijke beslissingen, na juridisch betwistbare tweevoudige afschaffing van de buurtweg door de deputatie, ligt er nu nog o.m. een opschortend beroep van weerwerk biedende buurtorganisaties en Grimbergs oppositielid Bart Laeremans (Vernieuwing) op het bureau van minister Joke Schauvliege.

Daarom trok bouwheer Ghelamco die aanvragen een paar maand geleden in en deed ze een beroep op de sinds dit jaar toegelaten gezamenlijke procedure van een omgevingsvergunning, rechtstreeks bij de Vlaamse regering. Met een bescheiden inkrimping van het toeschouwers-aantal van 60.000 naar 50.000 (?), een beperkte afbraak na het voetbaltornooi om bij Anderlecht opnieuw in het gevele te komen, een fietspad op de site en wat medefinanciering van de nieuwe toegangswegen naar wat nu nog altijd Parking C is.

Met deze omgevingsvergunning moet de hele consultatieprocedure met indiening van mogelijke bezwaren worden overgedaan. De gemeente Grimbergen heeft zelf al de nodige stappen gezet. Ghelamco kreeg op een infovergadering op maandag 16 oktober in het Fenikshof de mogelijkheid om haar aangepast dossier in een notendop aan de 200 belangstellenden voor te stellen. Het werden gezien de gedrevenheid van de vele vraagstellers harde noten. Ook in het verslag van de media in de daaropvolgende dagen. ‘Ghelamco verkoopt gebakken lucht’, luidde de reactie van omwonenden. Van 12 oktober tot 10 november werd iedereen de mogelijkheid geboden tot het indienen van bezwaarschriften. Wij hebben er onze steen toe bijgedragen.

Het is nu wachten op de verwerking van deze bezwaarschriften en op de beslissing van de bevoegde minister Joke Schauvliege, die allicht zal beseffen dat ook de andere ministers van de Vlaamse regering daarin hun Weyts en ander zegje willen hebben.

De zes in De Tijd

In de aanloop naar de gemeenteraadsverkiezingen van 2018 legt het dagblad De Tijd op zijn webstek middels een interactief artikel de geldstromen van alle Vlaam-

Bedragen in euro per inwoner (cijfers 2015)

	Totale exploitatiekosten	Onderwijs	Cultuur & vrije tijd	Veiligheid	Mobiliteit	Zorg	Bestuur	Milieu
Drogenbos	1694	480	74	333	54	155	416	73
Kraainem	1105	164	27	260	135	93	269	89
Linkebeek	1499	448	49	243	67	194	343	76
Sint-Genesius-Rode	1152	191	104	232	106	188	171	93
Wemmel	1357	369	48	199	11	203	311	93
Wezembeek-Oppem	1105	201	46	208	166	118	205	104

bron: De Tijd

se gemeenten bloot. Wij raadpleegden de geldstromen voor onze zes gemeenten. De cijfers zijn deze voor het jaar 2015 en dus maar een momentopname. Uit de cijfers blijkt dat de zes gemeenten verschillende accenten leggen hetgeen normaal is gezien het specifiek profiel van iedere

Bedragen in euro per inwoner (cijfers 2015)

	Investeringen 2015	Jaarlijks gepl. invest. tot '19	Inkomsten	% aanvul. personenbelasting	Opcentiemen	Schuldgraad
Drogenbos	502	467	1133	7,0%	1150	0
Kraainem	149	210	1053	7,5%	950	852
Linkebeek	153	188	1006	7,8%	1400	1108
Sint-Genesius-Rode	132	249	1042	6,0%	1035	224
Wemmel	82	74	1001	6,5%	1100	1201
Wezembeek-Oppem	101	168	919	7,5%	850	704

bron: De Tijd

gemeente. Gemeenschappelijk zijn uiteraard het faciliteitenregime en de nabijheid van Brussel met de daarbij gepaard gaande problemen (veiligheid, onderwijs, mobiliteit...)

Wij pikken er enkele kerncijfers uit. Voor eerst de “kostprijs” per inwoner en de verdeling hiervan over de belangrijkste beleidsdomeinen. Alle cijfers zijn uitgedrukt in euro per inwoner.

De gemeenten met de grootste kosten (totale exploitatiekosten) Drogenbos, Linkebeek en Wemmel besteden de uitgaven vooral aan onderwijs en kosten voor bestuur. De kosten voor het onderwijs liggen hier beduidend hoger dan het landelijk gemiddelde voor gelijkaardige gemeenten, dat 207 euro per inwoner bedraagt.

Weinig verrassend is dat alle zes gemeenten beneden het landelijk gemiddelde, namelijk 108 euro, blijven voor uitgaven op cultureel vlak. De vzw de Rand springt hier gelukkig bij en zorgt met onder an-

dere de exploitatie van de verschillende cultuurcentra voor de noodzakelijke cultuurinjectie in onze zes gemeenten.

Alle gemeenten hebben te maken met een vergrijzende bevolking, hetgeen de druk op rusthuizen en de gezondheidszorg vergroot. Wemmel spant de kroon maar heeft ook de oudste bevolking: 19.6% van de bevolking is 65-plusser.

Drogenbos heeft de grootste investeringsplannen die vooral op cultureel vlak liggen. Op Linkebeek na hebben alle gemeenten de jongste jaren reeds significante infrastructuurwerken begroot en gedeeltelijk reeds uitgevoerd.

De inkomsten van alle gemeenten liggen in dezelfde orde van grootte. Grosso modo zijn er vier inkomensbronnen: de aanvullende personenbelasting op basis van de inkomsten, de opcentiemen op de onroerende voorheffing op basis van het vastgoed, subsidies en lokale taksen en vergoedingen voor diensten.

Het valt op dat Drogenbos het leeuwen-aandeel van zijn inkomsten haalt uit de opcentiemen en aanzienlijk minder uit de personenbelasting vergeleken bij de andere gemeenten. Drogenbos en Wemmel rekenen ook meer dan de anderen op inkomsten uit lokale belastingen en vergoedingen.

Linkebeek heft bijna geen lokale taksen maar heeft de hoogste tarieven voor de aanvullende personenbelasting en de opcentiemen.

De schuldenlast is normaal voor residentiële gemeenten met hoge inkomens (Wemmel, Linkebeek, Kraainem en We-

zembeek) en laag voor Sint-Genesius-Rode tot zelfs onbestaande voor Drogenbos. Geplukt uit de gemeenschapskranten

Kansarmoede in faciliteitengemeenten

‘Vlaams-Brabant scoort als provincie het best met 8,05%. In vijf van de zes gemeenten ligt dat cijfer nog lager. Drogenbos scoort 7,5 %, Linkebeek 2,8%, Kraainem 2,2%, Wezembeek-Oppem 2,2% en Sint-Genesius-Rode 1,8%. Wemmel doet het minder goed met 16,1%, een stijging met bijna 4% op een jaar tijd.

Uit de cijfers van Kind en Gezin blijkt ook dat de kansarmoede groter is bij moeders met een andere nationaliteit. Zo hadden twee op drie kinderen in Vlaams-Brabant die opgroeien in kansarmoede een moeder die bij haar geboorte niet de Belgische nationaliteit had. Een problematiek die ook in Wemmel voelbaar is.’

Colofon

De Zes: Driemaandelijks tijdschrift voor Vlamingen in de zes en sympathisanten elders.

Redactie: Stefaan De Doncker, Ghislaine Duerinckx, Johan Laeremans, André Lermينياux, Marc Platel en Armand Sijbers.
Opmaak & foto's: Wim Peeters.

Wettelijk depot: BD 46.085
Oplage: 56 000 exemplaren.

Steun is welkom op rekeningnummer BE82 4366 2473 9168
Komitee der Randgemeenten — Villalaan 27, 1630 Linkebeek
Prijs per nummer: € 1,5 Abonnement: € 5,-
Steunabonnement: vanaf € 13,-

V.U.: Armand Sijbers, Villalaan 27, 1630 Linkebeek.
redactie@dezes.org